

Spis treści

11 — Przedmowa: Przechwytywanie i powidoki. *Przejście* na stronę kultury i sztuki tekstu

PASAŻ 1 • PRZECHWYTYWANIE CYTATÓW I OBRAZÓW

23 — Rozdział 1. PASAŻE TEKSTOWE I CZYTANIE PRZESTRZENI. *EPISTEME PRZEJŚCIA*, CZYLI METAFORA „PROGU WYDEPTANEGO JAK PO PRZEMARSZU”

Uczmy się czytać ludzi jak miasto, bo „miejsce, jak człowiek, ma swe imię, w którym zawiera się cała jego indywidualność”
Notatnik przechodnia i nowa *episteme*. „Włóczęgopisanie” i trud epistemologiczny pasażu w poetyce percepcji i retoryce spojrzenia flanera

Lektura ulicy? Patrz pod nogi... kiedy idziesz (z serii: Używaj przestrzeni, bo miejsca dostarczają różnych możliwości)

Palimpsest ruin. Pasaże w przestrzenno-czasowej metaforze „pracy w rzeczach”

Nomadyczny status tekstów (R. Braidotti), czyli mapy wdzięczne i niewdzięczne

Przekładanie przestrzeni. Mapa ciała z rodzaju *niewdzięcznych*... i zemsta przewodnika

Archipelag tekstu, czyli „obdarzyć fragmenty łaską obecności”. Wirtu-ozerskie budowanie powidoków krajobrazu

Jesteś u siebie – powiedział krajobraz. Wejź do siebie... weź to do siebie

Wejścia i prześlizgnięcia w pasaże i próby labiryntu. O zamiłowaniu flanera do zaułków, bram i okien

Labiryntowe *próbowanie siebie*. Ona musi tam wejść, żeby wiedziała, co myśli

Pasaż – intertekstualne dziedziczenie cytatów i pejzaży, czyli „poznosić te fragmenty” i „ułożyć je zgodnie z ukrytą melodią”
(„Zbójcy na drodze” i napadanie na czytelnika)

Posłusznie za tekstem. Tę z kolei lekturę mogłabym ograniczyć do fragmentów wydrukowanych większą czcionką (z serii:
Przechodni notes z różnych pasaży z „zachowaniem przerw w refleksji” i „odstępów między częściami”)

Przestawienia wizualne i cytaty w ruchu, bo „zapragnięto stworzyć styl z najrozmaitszych elementów” (kilka małych tematów z Benjamina i lektura z.o.o.)

Poruszenie jako projekt twórczy. Obrazowe wprowadzenie do myśli w ruchu

Czyta to, czego nigdy nie zapisano. Auto/bio/geo/graficzne eksperymenty autoanalizy ciepłopisanania w utekstowionej przestrzeni
(O ekskluzywnym zajmowaniu miejsca pamięci)

Emancypacyjne (z)myślenia

PASAŻ 2 • PRZECHWYTYWANIE MIEJSC I MOŻLIWOŚCI

51 — Rozdział 2. HETEROTOPIE, ALLOTOPIE I ATOPOSY. O (NIE)MIEJSCACH KULTURY I TEKSTU I TRIUMFIE MYŚLENIA MIĘDZY PRZESTRZENNEGO

Geopoetyka i przestrzenność wyobraźni. Wędrujące pojęcie-w-działaniu na rzecz twórczości łączącej świat, znaczenie i zdarzeniowość

Miejsca antropologiczne, czyli o *zajmowaniu* i *zamieszkiwaniu* miejsc *znaczących* (M. Augé)

Fałdy, przegięcia i punkty widzenia „prawdy zmienności” (G. Deleuze). Tekstury i „maniery fałdowania” miejsc

Zwinięta i słożona umysłowość tekstury miejsc bytowania, czyli „wślizgiwanie się fałd w siebie, wnikanie w coś innego, dawanie się owijać przez coś innego”

Topos jako „przestrzenny partner bytowania”. O podmiotowym tkaniu topografii duszy

Przechwytywanie prześwitu. O metaforze miejsca obdarzonego widocznością

Lęk egzystencjalny – doświadczanie (nie)przychylności prześwitu

Pokusa pisania nie-miejsc w palimpsestach pogmatwanych gier tożsamości i relacji

Atopie. Miejsca nieposłusznych elementów i wydarzania się rzeczy obcych

Nie-miejsca *znaczone*

Heterotopie (M. Foucault). Od *umiejscowienia* do *usytuowania*

Allotopie, czyli *ze-stawienia*, *prze-stawienia*, *za-stawienia* rzeczywistości (notatki światotwórcze z fantastyki dla pedagogiki)

Jak się *tam* dostać? Przeczytaj i ...wejdiesz (z serii: Używaj przestrzeni, bo miejsca dostarczają różnych możliwości)

O ustanawianiu się niemożliwości. Egzotyczny urok *innego* myślenia

Medaliony. Niewidzialna aureola kobiet zwykłych

Duchowe łowy (intermedium gościnne: *Bezdomni* Emma Kwiatkowska)

Histeria *pozadomności*. O możliwych tajemnicach okaleczenia

81 — Rozdział 3. CIAŁO I MIEJSCA DZIEJĄ SIĘ TAK BLISKO. COŚ WIĘCEJ NIŻ ILUSTRACJA, ŻEBY INTUICJA OBRAZU WYZWOLIŁA NAS OD PONIŻAJĄCEJ ZALEŻNOŚCI OD JĘZYKA (WIZUALNE PRZYPISY DO NIE-MIEJSC)

O miejscach, które używają nas do patrzenia (miejsca z-użycia ciała)
Scylla i Charybda rysuje Ci mapę życia (miejsca możliwe)
Wymyślone i uprawiane w samotności (miejsca pełzającej tożsamości)
Nocna historia histeria psychiczna (miejsca dostępu)
Wiedza (nie)lokalna (miejsca przychylności prześwitu)
Czy mózg odrasta? (miejsca wydrażone)
Wiedza (nie)lokalna (miejsca przychylności prześwitu)
Nie czytaj obietnic (z) twarzy (miejsca mask-owane)
Żywe zabawki – *Inny* producent wiedzy (miejsca bez-ruchu)
Przestrzeń mściwie nie-rozwiązała (miejsca egzystencjalnie splątane)
Drzwi do edukacji (miejsca jednostronnie oświetlone)
Wyrzut obcego świata, tym razem narzucający się silniej... (heterotopia zaskakującej (nie)możliwości)
I ciąg dalszy nie nastąpi... (miejsca bez miejsca)
Kto przypomni sobie formę mojego wnętrza? (miejsca nie-pamięci)
Rytualne u-bywanie (miejsca ceremonialnych przesunięć między światami)
Szwyt ontologiczne (miejsca wtargnięcia innego świata)
Tożsamości *przeniesione* (miejsca *znaczącego* gdzie-indziej)
Znikanie ciała (z) tekstu (miejsca wy-sączone)
Przeczytaj, czyli zobacz nieopisanie świata. Nie dam się pochłoniąć chorobie... (Fotopasaże Claudii Kowalewskiej
Pochłoniętej) (miejsca chłonne)

91 — Rozdział 4. ŚWIATY MOŻLIWE. ESTETYCZNE ARTEFAKTY I TEKSTOWE AUTENTYFIKACJE

Tekstowe teorie egzystencji
Autonomia *versus* normatywność dzieła literackiego. Jak (po)ddać się iluzji literackiej i ulec efektowi fikcji?
Światy niemożliwe i miejsca wyobrażone. O „pożyczaniu bytów ze świata rzeczywistego” i „powrotach świadomości, jak z wycieczki”
Zrozum (intermedium gościnne Emma Kwiatkowska)
Zbieram się w sobie... Zbieram je w sobie. Maski i przestrzenie zatrzymane wewnątrz egzystencji (wiązki uwrażliwiające)

PASAŻ 3 • PRZECHWYTYWANIE INTUICJI, IMPULSÓW I TEMATÓW

107 — Rozdział 5. PROZA JAKO GATUNEK POZNAWCZY

„Całkiem inne” dyskursy możliwe a czytanie pedagogii w kulturze
Sztuka powieści, czyli mądrość niepewności (M. Kundera) w „laboratorium egzystencji”. „Kanon egzystencjalny, który krzyczy czy cmentarz niewykorzystanych możliwości”?
Poznanie (w) powieści (Z. Mitosek). „O zakłócaniu porządku na korzyść niekończącego się poznania”
Siła powieści (R. Caillos), czyli „gałąź kombinatoryki” w „materii społecznej” wymagająca „sprytu hermeneuty”
Status dyskursywny fikcji, czyli o „powieści, która chce być własną metodologią”
Możliwe strategie konstruowania światów/fikcji. „Zbieraniny” „mnogich stref” dobrane i niedobre
Światy po sąsiedzku. Jak współmyśleć „nieprzyległe i niepowiązane” heterotopijne egzystencje?
Poetyka doświadczenia, czyli badanie „wołania rzeczy pragnących być mową”. „Bliskie spotkania” trzeciej drogi
Poetyka epifanii. Osobliwości dyskursywne przedmiotów „dostępnych na innej drodze poznania” i „przynależnych do innej rzeczywistości”
Poetyka doświadczenia artystycznego. Zwidy i powidoki tożsamości i egzystencji „stwarzających”
Wywoływanie psychiki i wezwanie do przebudzenia. Kalejdoskop (nie)typowo pedagogiczny
Seks w wielkim teście. (Z serii: Nieopisana *przyjemność tekstu*)
Wyrywaj tematy i podpal się do pisania (o podsycaniu zapachu)
Przechwytyj impulsy i przy-gotuj tekst

125 — Rozdział 6. GRANIE PUSTYMI PRZESTRZENIAMI. POSZUKIWANIE MOŻLIWOŚCI ODMIENNEJ RÓWNOWAGI TEKSTOWEJ

Światy papierowe i opowieści (o historii) pisma
O „praktykach bogatych w znaczenia symboliczne” (Rafael) i „pustych miejscach” Michała Anioła, czyli jak „mądrze zasłonić dzieło”?

„Widzący” i „praca spojrzenia”. O „obrazie, który na nas patrzy”, czyli jak Lacan zasłaniał dzieło, żeby odsłonić *Początek świata*
Oś Wszechświata (wariacja na temat początku świata)

Anamorfozy, czyli czytanie sztucznej rzeczywistości o „perspektywach wynaturzonych przez logiczne wykazywanie jej praw”

Anamorfotyczne strukturywanie się manii, melancholii i szaleństwa

Interferencje – Body (Katarzyna Łyszkowska)

Linearność jako „szpecące znamię” i „nieznośna przeszkoda na drodze wolności jednostki”

Słownik chazarski, czyli jak „wyczytać ukryty sens książki”, aby „wyobraźnia nie była wyłącznie problemem pisarza”

O „różnorodnym materiale, który ludzie zbierali i tracili przez wieki”

„Rewolucja typograficzna” i „słowa wyzwolone” (Marinetti), czyli o futurystycznej „retoryce rozpraszającej i wykrzyczonej”

Dyskurs gazetowy. Retoryka przestrzeni i dialogi (na) powierzchni

„Most nie staje na jakimś miejscu, lecz miejsce powstaje dopiero za sprawą mostu”. Obrazowe przypisy do Heideggera

o „kładkach poznawczych”

Maszyny tekstowe i struktury śpięć. Krzyżowa komunikacja i przecinające się spojrzenia

Przepisywanie filmu. Pedagogia obrazu, czyli zdejmowanie widoków z migawkowej” i „ciętej” wiedzy

148 — Rozdział 7. ...BEZ POTRZEBY LICZENIA SIĘ Z KONIECZNOŚCIĄ UKŁADU RÓWNOLEGŁYCH WIERSZY (O JEDNYM Z WIELU SPOSOBÓW REALIZACJI TEKSTU: *Kobiecadło* Moniki Dekowskiej)

PASAŻ 4 • PRZECHWYTYWANIE FRAGMENTÓW

161 — Rozdział 8. HIPERTEKSTUALNOŚĆ. RECYKLING MYŚLI I PRZE-PISYWANIE KULTURY SYMBOLICZNEJ

Transtekstualność, czyli jak „tekst może zawsze czytać inny tekst, i tak w nieskończoność”

Pokoje są różne, czyli hipertekstualne oblicze „własnego pokoju”

Hipertekstowy *bricoleur*, czyli majsterkowanie przy lekturze relacyjnej i perfuzji transtekstualnej

Majsterkowanie przy odsłanianiu możliwości językowych

Przepisywanie siebie... *Na chwilę skierowała spojrzenie na inny obiekt i powstało nowe znaczenie*

Mgławice myślenia i zbaczanie „efemerycznej myśli” z tematu

Mysłarnia. O przekładkach, przekładniach i przekładaniu czytania na znaczenie

Semantycznie obciążone przeskokki tekstu. Czytaj po linii napięć

Hipertekst – seria urywków czy ogarniający koncept? O fragmencie we fragmentach (organizacja serii wstrząsów)

Bałagan pod ochroną, czyli wykrawanie fragmentów brzemiennych w znaczenia z „mizernie prostoliniowych” całości

(Z)łącza i interfejsy. Gra szklanych kulturowych paciorków oraz ich „wirtuozii” i „mistrzowie ceremonii dyskursu”

Recykling i *sztukowanie* tekstu. *Patchwork* rzucany ciałem na pismo

Przejście, przejście i po *przejściach*... Przechwytywanie cudzej mowy w rozmowie symulowanej Susan Sontag i Virginii Woolf
(powidoki autobiograficznej architekstualności)

176 — Rozdział 9. KOLEKCJE, KATALOGI, ZBIERANINY I GRAMATYKA (Z)ŁĄCZENIA. POCHWAŁA ZUŻYCIA I ODRACZANIE ZNIKNIĘCIA

Zbieranie i montowanie kolekcji, aby migawkowe widoki wiedzy „zjawiły się dla widzenia” i „poza wysłowieniem”

Album Orbis jako księga sztukmistrza. O „drapieżnej pokorze” i pasożytnictwie na kolażu Norwida, który komponuje dzieło z gotowych elementów, reprodukcji, wycinków prasowych i książek

Milczenie i katalogowanie „wyróbów wymysłowych wieków” i „niedowiedzianych wyszczerbów” (o przechodzeniu ciszy między dziełami i uzupełnianiu dzieła ołówkiem)

Kolekcje – lekcje. O wyobrażaniu sobie pedagogicznych *możliwości* sztuko(wycho)wania

Mikroantropologia psychoanalityczna punktów wyobrażonych i niewidzialnych (mój *album orbis*)

Katalogi, czyli sztukowanie wykazów i list w poetyce typu „i tak dalej” (o cieszeniu się niepowściągliwością)

Cicer cum caule J. Tuwima jako „odcinki cudownego chaosu”

Palimpsestowy portret człowieka. Kulturalne odpady i gry myśli między warstwami

Tuwim na „żądanie małej pedagogii”

Silva rerum i *Lapidarium*. Książki niedokończone R. Kapuścińskiego jako tomy „jakiegoś nieistniejącego cyklu”

Spis treści na obrazku.... uzupełnij spis treści

Re-kreacja języka. Raymond Roussel i jego metodyczny inwencjonizm w tekstualnych (nie)porządkach

202 — Rozdział 10. KOLAŻ KULTUROWY PRZEMIESZANA SYMBOLIKA I PRZEMIESZCZAJĄCA SIĘ PSYCHODYNAMIKA SENSU

Kolaż – rozproszona ruchliwość czy konkurs dziwnych dyscyplin?

Biurko rzeczy znalezionych

Estetyka fragmentu, czyli o poznawczej satysfakcji z motywów i metafor przestrzenno-wizualnych
Kolaż języków humanistyki. O zwiększaniu „przepustowości” tekstów kultury (dla) pedagogiki
Twórczość między typografią a oralnością. Myślenie mimo oporu języka
Kolaż jako poznawcza kreacja „dla wszystkich zmysłów” (A. Rimbaud)
Pamięć mówi...chcesz żeby się udało? Na mnie nie licz
Kolaż- zasada (prawie) nieograniczonej konwencji
Kolaż kontekstów dla pedagogiki (z wnętrza) kultury
Filozofia (twórczego) przypadku. O *znaczącym* miejscu granicy w kolażu
Kolaż kulturowy wobec archiwum pedagogiki
Kolaż (dla) pedagogiki. Szkoła *szycia* między twórczym oporem a użytkową refleksją
Eklektyzm między pejzażem wewnętrznym a kolażem pedagogicznym
Kolaż jako złożone ruchomości. O dynamicznym procesie dodawania i brania
Czytanie kolażu. O czujności poznawczej na polu minowym kultury

PASAŻ 5 • PRZECHWYTYWANIE INSPIRACJI I ZWIĄZKÓW

229 — Rozdział 11. PALIMPSESTY, CZYLI TEN CZYTA, KTO CZYTA OSTATNI. O NIEPRZEWIDYWALNYM WYPRÓBOWYWANIU PROCEDUR

Parodia, czyli hipertekstowe przeniesienie w poznawczą wartość śmiechu i karnawalizacji w edukacji
Parodystyczne próbkowanie na tekstach „mieszanych i niezdecydowanych”, których „piękno tkwi w związku z tym innym utworem”
„Powtórzenie ma znaczenie”
„Z dwóch stron przy-słowie stań! Model do rozklejenia”
„Fantazyjne przebrania parodii surrealistycznych” albo „Używanie cudzego pomysłu”
Teksty wpływowe i performance interpretacyjno-wizyjny (seminarium jednego wiersza)
„Wydrapać słowo, czyli komentarz odautorski do jednego wersu”
„Jedna litera *wiosny* nie czyni różnicę”
„Pisze ten, kto pisze ostatni”
„Resztki z magla i porozumienie. Palimpsestowe lustro kanonu”
„Notatki do dzieła”
Hipertekstowe kontynuacje, czyli przedłużanie dzieła „oficjalnie nieukończonych”. Teksty wątpliwe i nieciągle
„Holowanie autora”, czyli pisanie po sznurku
„Przeciąganie dzieła po linie”, czyli szeregi autorów i struktury myśli w odcinkach
„Autor z nadzieniem”, czyli wtargnięcia i wtargnięcia do hipotekstu
Zabić dzieło, zdradzić tekst, czyli kontynuacje „niewierne i mordercze”. O „przebieraniu” dzieła w „amalgamaty o niepewnej i wybuchowej równowadze”
Oulipowskie praktyki potencjalnego „uzyskiwania sekwencji nieoczekiwanych”. Palimpsesty przypadkowe czy hazardowe?
O „rzucie kośćmi, który nigdy nie zniesie sensu”
Lipogram
Transakcja leksykalna, czyli S+7
Redukcja
Transformacja definicyjna
Centon - „zmieszanie i spółka”
I bawią się zdania ze sobą ... Dekompozycja kanonu i rywalizacja dyscyplin
Chimera
Palimpsestowa mobilność tekstu. Autokorekta wiersza przez kształt litery

251 — Rozdział 12. TRANSPOZYCJA. HEURYSTYCZNE ZALETY PRZEPLOTÓW, PRZESUNIĘĆ I PRZERÓBEK

Tekstowe oscylacje między niedoborem a nadmiarem
Transstylizacja tekstów od *drzewa jeżozwierzowego* do *dziurkowanej bolesnej rany*. Językowa magia R. Queneau i jeszcze inne *outfitowe* wizerunki stylu
„Czytać znaczy wybierać, wybierać znaczy opuszczać”. Transformacje redukcji – transpozycyjne repliki w zmienionej skali czy pisanie tekstu „na nowo”
„Raczej naszkicowane niż ukończone”. Kontekst, koncept, konspekt, czyli „powiedz mi, jak streszczasz, a będę wiedział, jak interpretujesz”

Wymyślony brudnopis, czyli antycypacyjne próbkowanie realności zmyślonej
Brudnopis po przejściach. Ruchy tektoniczne nieciągłe
Digest, czyli „milczący charakter relacji bez odniesienia”. O streszczaniu „na swój sposób”
 Tkane porozumienie i melanż jakości
 Czytanie ma formę zaklinalnia... Interfejsy literatury i symboliczne zapośredniczenia, czyli jak Virginia Woolf widzi to we mnie?
 przeze mnie? (polifoniczne mieszaniny czytelnika)
 Pseudostreszczenie, czyli Borgesa przykład jak „uwiarygodnić istnienie tekstu nieistniejącego”. Przypisy z fantastyki umysłowej
 do *paragoki*
 Streszczenia światów, które są inaczej i są mocno. O dopominaniu się rzeczywistości (intermedium gościnne: *Tabula rasa*
 Marcin Szpak)
 Rozciąganie, czyli przedłużające się wahanie pozostawione *do-myślności*
Rozciąganie magii. Przerosty paradoksalności jako destabilizacja struktur utrwalonych
 Rozrost, czyli „lepiej przesadzić z wstążkami niż zbanalizować dzieło”
 Marginesy zużytego tekstu czy zużyte marginesy tekstu? (o dziurkowaniu tekstu)

PASAŻ 6 • PRZECHWYTYWANIE KONKRETÓW

267 — Rozdział 13. TEKSTY KONKRETNE, PRZESTRZENNE, WIZUALNE. O EKSPERYMENTOWANIU Z POEZJĄ, FORMĄ, STRUKTURĄ I CZYTANIEM

Konkret i konstelacje w „laboratorium języka”. O szczególnej koncentracji na słowie, stronie i rzeczy, żeby
 „krzyki popychać materią”
 Nie! (słowomontaż)
 Metoda „melodii dźwięków”. Czytanie jak z nut
 „Przewidzieć książkę”, czyli dzieło sztuki otwartej *versus* dzieło otwarte. „Oderwana i wymienna” debata H. de Camposa i U. Eco
 Pobieranie próbek pedagogicznych z kultury. Wykaz książek nie napisanych (imaginarium poznawcze)
 Tekst wymazany, bo zapisany. Katalog wystawy brudnopisów (z) siebie
 Wymazać, czyli zapisać. Myślące siebie wspomnianie w tekstach wymazujących egzystencję (*znacząca* narracja
 jako projekt rewitalizacyjny)
 Gest, tekst, test, protest, czyli sprawdzam
 Zadania konkretne na tekstach. Zastąpienie „psychologii człowieka liryczną obsesją materii” (konstelacje konkretne)
 Myślnik.t (seria z dramatyczną akcją semantyczną)
 Wiersz ukryty w słowie (lektura zaangażowana w podniosły ruch)
 Pobrane z rzeczywistości
 Cie.nie.świadomości (wiersz w drodze)
 Poezja wizualna i ciało tekstu. Wymowne kształty i czytelne obrazy
 Wystawa wersji wizualnych. Wypożyczalnia poezji (klasycznej)
 Chcesz korony świata? Pisz prosto z ciała. Z krwi i z kości, na skrzydłach
 Narzędziownia. Wystawa użytkowania tekstów (projekt *Workersi* Kuby Elwertowskiego)
 Katalog zabiegów wizualizacyjnych (na) treści. Kiedy rezultat staje się... tekstem
Babę zesłał Bóg! Fotografie *podejrzone* (u Marcina Szpaka)...O bólu tęskniącej nieświadomości
 Market poetycki. Sklep z poezją (popędzanie linijek, popędzanie wyobraźni)

PASAŻ 7 • PRZECHWYTYWANIE RELACJI MIĘDZY ESTETYKAMI

293 — Rozdział 14. LIBERATURA, CZYLI TOTALNE PODEJŚCIE DO CIAŁA, TEKSTU I PRZESTRZENI

Początek (ciała) tekstu. Gdzie jest tekst do napisania a gdzie ciało do wypisania?
 Pasaż -1p. (Ten śródtytuł jest bardzo dobry, jak ledwie wyczuwalne myślą, jeszcze nie narodzone pragnienie tekstu)
 Pasaż PP3. Przechodnie podwórze, czyli czytanie w serii przejść rozwiązań typograficznych i chronologii nieciągłej
 Pasaż 1L. Kanon (teorii) literatury przywołany z intencją przedstawienia niewyobraźalnego
 Pasaż 3s. Litera, która znaczy sobą
 Pasaż 8q. Strona, czyli migotanie tajemnicy, domagające się „intensywnej powolności spojrzenia”, bo „czytanie liter na stronie
 to tylko jedna z jej wielu postaci”
 Pasaż z7. Liberackie próbowanie tekstu? Tekst bez właściwości w toku działania się czy katastrofa interpretacji?
 Pasaż 5m. „Rozbicie toku działania się”, czyli liberackie..... „luzowanie teorii”
 Pasaż 9k. I sumowanie znaków znaków znaków kluczowych, choć to przecież całkiem różne znaki, czyli 187 słów
 podsumowania w wyborze subiektywnym, niehierarchicznym. Nieposkładany kanon literatury w rozsypce rozsypance

I ...zdania sprawiające przyjemność... do oglądania z.o.o., bo ważne coś pozostaje na marginesach zużytych przeczytanych tekstów
Uwolnij tekst... Przestrzenie masz w **sobie** głowie

300 — Rozdział 15. LIBERATURA. SERIA(L) W ODCINKACH

odcinek 1. Scenariusz, który oczekuje czegoś więcej niż przeczytania

odcinek 2. Typ sztuki słowa własnego, czyli przyjemność chodzenia po tekście

odcinek 3. Dotknij sens (drażnij brak)

odcinek 4. Pracownia estetyki tekstów eksperymentalnych (oferta w zakresie rekonstrukcji, renowacji, konserwacji, wizażu i ostatecznego wykończenia obrazu ciała tekstu)

303 — Rozdział 16. POD-RĘCZNY NOTATNIK TAKTYK CZYTANIA. TEKSTY RUCHOME I MULTIPLIKOWANIE PRZESTRZENI POZNAWCZEJ (WYPISY I ZESZYTY ĆWICZEŃ CZYTANIA WIELOKROTNIENIE NIEUSTABILIZOWANEGO)

313 — Rozdział 17. ROZDZIAŁ BEZ UPREDZENIA..., KTÓRY MUSI DOPIERO SAM SIĘ USTANOWIĆ (WYDAWNICTWO NIE-ZWARTE)

317 — Rozdział 18. PRÓBY PEDAGOGICZNEGO MYŚLENIA WOBEC (OPORU) JĘZYKÓW KULTURY. DRUGIE SPOJRZENIE NA WYOBRAŹNIĘ PEDAGOGICZNĄ I WRAŻLIWOŚĆ KULTUROWĄ STUDENTÓW (ROZDZIAŁ DYDAKTYCZNY)

PASAŻ 8 • PRZECHWYTYWANIE (CUDZEJ) MOWY

323 — Rozdział 19. SUPLEMENT. (NIE)ZWYKŁY DODATEK Z ILUZJĄ UKOŃCZENIA (UZUPEŁNIA CZY/I WYPIERA?)

Suplement, czyli „między uzupełniającą kontynuacją a zastępczą transformacją”

Twórca suplementowany w przyczynkach. O tym, „co uderza w uczniów i mówi dalej ich głosem”,

czyli Małgorzata Grygoleit-Bartkiewicz,

Oda do niewiedzy, czyli troska o czytelnika (nie)zaangażowanego

345 — POSŁOWIE (Lech Witkowski)

TRADYCJA VERSUS WSPÓŁCZESNOŚĆ. PRZYCZYNEK DO SPORU O HISTORIĘ NAJNOWSZĄ MYŚLI PEDAGOGICZNEJ W POLSCE

Wstęp

Ukierunkowanie i zastrzeżenia metodologiczne

Jak czytać krytycznie tradycję w trosce o wspólnotę i jej współczesność?

Wyobrażenia narracyjna i jej typy

Problem fingowania jako uwikłanie w symulację

O prawie do fikcji w ekranizacji tradycji przez narracje metahistoryczne

Odczytanie Heleny Radlińskiej – w próbie przezwyciężenia dziesięciu dominujących mitów narracji

Między „nieobecnymi dyskursami” współczesności oraz „źle obecnymi” dyskursami tradycji

Zamiast zakończenia: wizerunek *versus* kondycja

Bibliografia

367 — Bibliografia

